

บรรษัทภิบาลของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน: กรณีศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น*

**The Corporate Governance of Private Higher Education Institutes:
The Case Study of Thai-Nichi Institute of Technology**

จิรภา คำทา (Jirapa Khamta) **

ประเสริฐ อินทร์รักษ์ (Prasert Intarak) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบ 1) องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 2) รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น 3) ผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 กลุ่ม ได้แก่ บุคลากรสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น คณะกรรมการนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กำหนดขนาดตัวอย่างจากกลุ่มคณะกรรมการนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นหลักโดยการเปิดตารางเครชีและมอร์แกน ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 123 คน และเลือกตัวอย่างแบบจับคู่รายกลุ่มได้ตัวอย่างกลุ่มละ 123 คน ได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 369 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์เอกสาร แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ (1) การมีส่วนร่วม (2) ความโปร่งใส (3) นิติธรรม (4) คุณธรรม จริยธรรม และ (5) ความยั่งยืน 2) รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นพหุองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กัน 3) ผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และมีความถูกต้องครอบคลุมสอดคล้องกับกรอบแนวคิดทฤษฎีของการวิจัย

คำสำคัญ: บรรษัทภิบาล, สถาบันอุดมศึกษาเอกชน, สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

This article is part of PhD research, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Silpakorn University.

** นักศึกษาปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร E-mail: pa5949@gmail.com

Doctoral students, Department of Educational Administration, Faculty of Education, Silpakorn University . E-mail: pa5949@gmail.com

*** อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อินทร์รักษ์

Thesis Advisor: Asst.Prof. Prasert Intarak, Ph.D.

Abstract

The purposes of this research were to identify 1) the components of corporate governance at Thai-Nichi Institute of Technology (TNI), 2) the model for corporate governance at TNI, and 3) confirm action of the model for corporate governance at TNI. The population of this study contained three groups consisting of personnel at TNI, student committees at TNI, and stakeholders to TNI. The sample size of student committees was determined by Krejcie and Morgan table consisted 123 persons, and used the groups matching technique to obtain 123 persons for each group. The total number of these three groups contained 369 respondent. The research instruments were a checklist form, an unstructural interview, and an opinionnaire. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, exploratory factor analysis, and path analysis.

The findings revealed that: 1) There were five components of corporate governance at TNI, namely 1) participation, 2) transparency, 3) rule of law, 4) morality / ethic, and 5) sustainability. 2) The model of corporate governance at TNI was multiple components which related with each others. 3) The results confirmed the model of corporate governance at TNI was appropriated, possible, advantage, and accurate based on conceptual framework and theory.

Keyword: Corporate Governance, Private higher Education Institutes, Thai-Nichi Institute of Technology

บทนำ

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (Asian Economic Community: AEC) จึงต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก่อนเป็นลำดับแรก โดยอาศัยการศึกษาเป็นเครื่องมือ สถาบันการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของบรรษัทภิบาล (Corporate governance) และสนับสนุนให้มีการร่วมมือกันรณรงค์ให้เกิดจิตสำนึกและเน้นความสำคัญของบรรษัทภิบาลจึงต้องให้ความสำคัญกับหลักการกำกับดูแลกิจการ หรือ บรรษัทภิบาลของสถาบัน เนื่องจากเป็นหลักการที่สำคัญยิ่งต่อความมีประสิทธิภาพและความโปร่งใสขององค์กร เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจและปลูกจิตสำนึกให้แก่พนักงานจนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์กร (นพรัฐพล ศรีบุญนาค, 2556)

สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยมีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ เนื่องจากเป็นการศึกษาระดับที่สอนให้คนเรารู้จักคิดหาเหตุผลในสิ่งต่างๆ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ “สอนความเป็นมนุษย์” ให้มีสติปัญญา มีความเฉลียวฉลาดและรอบรู้เพียงพอที่จะนำไปวิเคราะห์และหาแนวทางในการแก้ปัญหาที่ตนต้องเผชิญตลอดชีวิต มหาวิทยาลัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ จากการศึกษาวิจัย และให้บริการสังคมทั้งในและระหว่างประเทศ ให้แก่หน่วยงาน องค์กรและสถาบันทั้งภาครัฐและภาคเอกชนอย่างกว้างขวางในโลก นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการธำรงรักษาไว้ ซึ่งศิลปะ วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ ทั้งยังมีบทบาทในการนำเสนอการ

ประชุมสัมมนาเพื่อการอภิปรายหรือถกแถลงปัญหาวาระต่างๆ ของประเทศชาติ ทุกประเทศจึงต้องมุ่งพัฒนาคุณภาพของประชาชนของตนให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก แผนการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) ได้กำหนดเป้าหมายไว้อย่างสอดคล้องกันว่าต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นคนที่มีความรู้สามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข ให้มีการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคมและสติปัญญารู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้สามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงและปรับตัวให้สามารถดำรงอยู่ได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข (นพรัฐพล ศรีบุญนาค, 2556)

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา การวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยหลักสูตรที่ได้รับอนุญาตให้เปิดสอนนั้น หลังจากได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแล้ว จะส่งหลักสูตรดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนพิจารณารับรองคุณวุฒิ ในกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ได้ให้ความสำคัญต่อธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ (Governance and Management) ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา หากสถาบันอุดมศึกษามีกลไกกำหนดทิศทางในการบริหารจัดการที่ดี ก้าวหน้า และมีประสิทธิภาพ ภารกิจต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจะสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ ดังนั้นองค์กรสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา คือ สภามหาวิทยาลัย จึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ และมีความรับผิดชอบต่อการเจริญของสถาบันและการมีผลผลิตที่ดี นอกจากนี้แล้ว กรอบแผนอุดมศึกษา ยังได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดตั้งองค์กรหรือกลไกพัฒนาผู้กำกับนโยบายและผู้บริหาร ตั้งแต่กรรมการสภามหาวิทยาลัย ไปจนถึงผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย เพื่อทำงานด้านการพัฒนาธรรมาภิบาลและการสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย (ธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัย ฉบับปฐมฤกษ์, 2556)

ดังนั้นบรรษัทภิบาลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เนื่องจากบรรษัทภิบาลเป็นการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีคุณภาพ และประสิทธิภาพสามารถตอบสนองกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี และมีความพร้อมที่จะแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันการศึกษาของต่างประเทศได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อทราบองค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อทราบรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
3. เพื่อทราบผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

วิธีการศึกษา

ผู้วิจัยดำเนินวิธีการศึกษา ตามลำดับดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และสรุปวรรณกรรมเกี่ยวกับ บรรษัทภิบาลตามแนวคิดของนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 ศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับบรรษัทภิบาลทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.3 นำข้อสรุปที่ได้จากข้อ 1.1 และข้อ 1.2 มาผสมรวมกัน แล้ววิเคราะห์ (content analysis) เป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับบรรษัทภิบาล เพื่อใช้เป็นแนวทางหรือกรอบในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview)

1.4 สร้างแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) แล้วนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 17 คน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้เชี่ยวชาญด้านบรรษัทภิบาลในองค์กรทางการศึกษา ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้บริหารองค์กรเอกชนที่เป็นชาวญี่ปุ่น โดยใช้วิธีสัมภาษณ์แบบปฏิสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้วิธีคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (purposive method)

1.5 นำตัวแปรองค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จากการวิเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาสรุปเป็นตัวแปรและนำตัวแปรที่ได้ไปสร้างเป็นแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

1.6 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย (แบบสอบถาม) โดยตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยพิจารณาค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน จากนั้นนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 ทดลองใช้ (try out) เครื่องมือวิจัย (แบบสอบถาม) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ตามวิธีการของ ครอนบาค (Cronbach)

1.8 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากร คณะกรรมการนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 369 คนจากนั้นรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อให้ได้องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ขั้นที่ 2 ร่างรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำองค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ได้จากข้อ 1.8 มาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ด้วยสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Path Analysis) เพื่อให้ได้รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

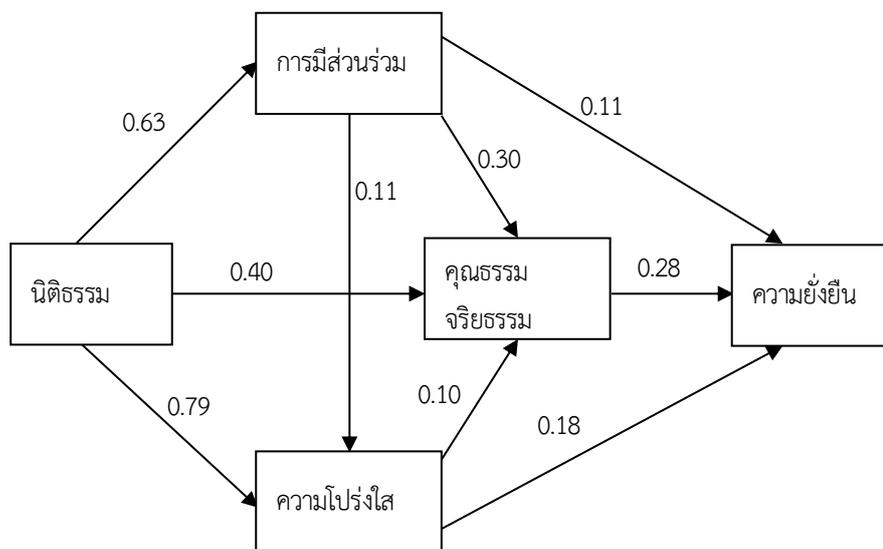
ขั้นที่ 3 ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยนำรูปแบบบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ได้จากขั้นที่ 2 มาตรวจสอบยืนยันความเหมาะสม (propriety standards) ความเป็นไปได้ (feasibility standards) ความเป็นประโยชน์ (utility standards) และความถูกต้อง (accuracy standards) โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้แก่ กลุ่มสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น กลุ่มสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) และกลุ่มองค์กรความร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นจากนั้นนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิไปปรับปรุงให้ได้รูปแบบที่เหมาะสม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มี 5 องค์ประกอบ คือ (1) การมีส่วนร่วม บรรยายด้วย 10 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.567–0.654 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 48.238 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 37.394 (2) ความโปร่งใส บรรยายด้วย 9 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.564–0.665 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 4.596 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.563 (3) นิติธรรม บรรยายด้วย 6 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.576–0.674 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 3.265 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.531 (4) คุณธรรม จริยธรรม บรรยายด้วย 5 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.556–0.616 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 3.064 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.375 และ (5) ความยั่งยืน บรรยายด้วย 3 ตัวแปร มีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.573–0.581 ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 2.553 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 1.979

2. รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังแผนภูมิตี่ 1

Chi-Square = 444.82, df = 408, P-value = 0.10109, RMSEA = 0.016

แผนภูมิตี่ 1 รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

จากแผนภูมิตี่ 1 อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมขององค์ประกอบบรรษัทภิบาลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 4 องค์ประกอบที่มีต่อความยั่งยืน ได้ดังนี้

1. อิทธิพลทางตรง ผลทางตรงขององค์ประกอบที่มีต่อความยั่งยืน ได้แก่ การมีส่วนร่วม คุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใส มีค่าเท่ากับ 0.11, 0.28 และ 0.18 ตามลำดับ

2. อิทธิพลทางอ้อม ผลทางอ้อมขององค์ประกอบที่มีต่อความยั่งยืน มีดังนี้

2.1 ผลทางอ้อมของนิติธรรมที่มีต่อความยั่งยืน

2.1.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านการมีส่วนร่วม มีค่าเท่ากับ $0.63 \times 0.11 = 0.07$

2.1.2 ผลทางอ้อมที่ผ่านการมีส่วนร่วม แล้วผ่านต่อไปยังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.63 \times 0.30 \times 0.28 = 0.05$

2.1.3 ผลทางอ้อมที่ผ่านการมีส่วนร่วม แล้วผ่านต่อไปยังความโปร่งใส มีค่าเท่ากับ $0.63 \times 0.11 \times 0.18 = 0.01$

2.1.4 ผลทางอ้อมที่ผ่านการมีส่วนร่วม แล้วผ่านต่อไปยังความโปร่งใส และผ่านต่อไปยังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.63 \times 0.11 \times 0.10 \times 0.28 = 0.002$

2.1.5 ผลทางอ้อมที่ผ่านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.40 \times 0.28 = 0.11$

ผลทางอ้อมที่ผ่านความโปร่งใส มีค่าเท่ากับ $0.79 \times 0.18 = 0.14$

2.1.6 ผลทางอ้อมที่ผ่านความโปร่งใส แล้วผ่านต่อไปยังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.79 \times 0.10 \times 0.28 = 0.02$

2.2 ผลทางอ้อมของการมีส่วนร่วมที่มีต่อความยั่งยืน

2.2.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.30 \times 0.28 = 0.08$

2.2.2 ผลทางอ้อมที่ผ่านความโปร่งใส มีค่าเท่ากับ $0.11 \times 0.18 = 0.02$

2.2.3 ผลทางอ้อมที่ผ่านความโปร่งใส แล้วผ่านต่อไปยังคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.11 \times 0.10 \times 0.28 = 0.003$

2.3 ผลทางอ้อมของความโปร่งใสที่มีต่อความยั่งยืน

2.3.1 ผลทางอ้อมที่ผ่านคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเท่ากับ $0.10 \times 0.28 = 0.03$

3. อิทธิพลรวมของตัวแปรที่มีผลต่อความยั่งยืนได้จากผลบวกของอิทธิพลทางตรงกับอิทธิพลทางอ้อมทั้งหมด

3.1 ผลรวมของนิติธรรมที่มีต่อความยั่งยืน มีค่าเท่ากับ $0.07 + 0.05 + 0.01 + 0.002 + 0.11 + 0.14 + 0.02 = 0.40$

3.2 ผลรวมของการมีส่วนร่วมที่มีต่อความยั่งยืน มีค่าเท่ากับ $0.11 + 0.08 + 0.02 + 0.003 = 0.21$

3.3 ผลรวมของความโปร่งใสที่มีต่อความยั่งยืน มีค่าเท่ากับ $0.18 + 0.03 = 0.21$

3.4 ผลรวมของคุณธรรม จริยธรรมที่มีต่อความยั่งยืน มีค่าเท่ากับ 0.28

4. รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากงานวิจัยนี้พบว่า

4.1 ค่าไค-สแควร์ (chi-square: χ^2) มีค่าเท่ากับ 444.82 ($P = 0.10109$) แสดงว่าไม่มีความแตกต่างทางสถิติ หมายถึง รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.2 ค่าดัชนีความกลมกลืน (Goodness of fit Index: GFI) มีค่าเท่ากับ 0.93 และค่า Adjusted Goodness of fit Index (AGFI) มีค่าเท่ากับ 0.91 ซึ่งเข้าใกล้ 1 แสดงให้เห็นว่ารูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.3 ค่า Root Mean Squared Residual (RMR) เท่ากับ 0.022 มีค่าอยู่ระหว่าง 0–1 แสดงให้เห็นว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.4 ค่าดัชนี Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0.016 ซึ่งมีค่าระหว่าง 0–0.05 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในระดับดี

5. ผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ผู้วิจัยได้นำารูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นไปสอบถามความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 3 คน ผู้บริหารสมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) จำนวน 3 คน และผู้บริหารบริษัทที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิดเห็นต่อรูปแบบบรรษัทภิบาลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นว่ามีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และมีความเป็นประโยชน์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 100

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. องค์ประกอบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ

1.1 องค์ประกอบการมีส่วนร่วม บรรยายด้วย 10 ตัวแปร องค์ประกอบนี้ ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 48.238 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 37.394 โดยมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.567–0.654 ซึ่งค่าน้ำหนักตัวแปรเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และชุมชนมีส่วนร่วมในการทำวิจัย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.654 (2) เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นในการบริหารขององค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.624 (3) เปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นร่วมกันในการกำหนดนโยบายการทำงาน และกำหนดทิศทางการบริหารขององค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.616 (4) บุคลากรมีเสรีภาพในการเปิดเผยเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานของตนแก่สาธารณชน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.616 (5) มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อตอบสนองปัญหาชุมชนตามความจำเป็นของชุมชน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.601 (6) บุคลากรมีส่วนร่วมในการได้มาซึ่งผู้บริหาร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.600 (7) มีการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากรและภารกิจส่วนกลางให้แก่หน่วยงานอื่นๆดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.592 (8) บุคลากร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในการคัดเลือกนักศึกษา มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.587 (9) บุคลากรมีส่วนร่วมในออกกฎเกณฑ์ กฎระเบียบขององค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.574 และ (10) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนร่วมกันตั้งเกณฑ์การประเมินตนเอง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.567 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การมีส่วนร่วมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงานแบบบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพราะการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมจะช่วยให้บุคลากรในองค์กรเกิดความรู้สึกความเป็นเจ้าของ และจะทำให้ผู้มีส่วนร่วมหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียนั้นยินยอมปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของสถาบัน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกุณา บุญนรากร และคนอื่น ๆ (2554) พบว่า ผู้ที่อยู่อาศัยในท้องถิ่นทุกกลุ่มมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้แก่ กลุ่มพ่อแม่-ผู้ปกครอง กลุ่มนักเรียน-ศิษย์เก่า กลุ่มเอกชน และชุมชน ใน 7 ประเด็น คือ 1) การจัดตั้งสถานศึกษา 2) หลักสูตรและการเรียนการสอน 3) การบริหารการศึกษา 4) มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา 5) ครูและบุคลากรทางการศึกษา 6) ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และ 7) สื่อ เทคโนโลยี และแหล่งการเรียนรู้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวดี พวงจันทร์ และนพดล เจนอักษร (2554) พบว่า แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ระดับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ในการส่งเสริม สนับสนุนระดับสถานศึกษา มีแนวทางในการพัฒนาดังนี้ 1) ควรสนับสนุนการจัดงบประมาณในการจัดอบรมและดำเนินงานในลักษณะกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเพื่อร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแก้ปัญหาความขาดแคลนบุคลากร 2) ระดมความร่วมมือและทรัพยากรจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในชุมชนให้มีส่วนร่วมเพื่อการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กได้มีประสิทธิภาพ

1.2 องค์ประกอบความโปร่งใส บรรยายด้วย 9 ตัวแปร องค์ประกอบนี้ ค่าความแปรปรวนของตัวแปรเท่ากับ 4.596 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 3.563 โดยมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.564–0.665 ซึ่งค่าน้ำหนักตัวแปรเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มีระบบการกำหนดค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างชัดเจน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.665 (2) มีการรายงานทางการเงินอย่างโปร่งใสเกี่ยวกับฐานะทางการเงินขององค์กรให้สาธารณชนได้รับทราบ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.664 (3) มีระบบการบริหารการเงินทรัพย์สินที่ชัดเจน เป็นขั้นตอน ตรวจสอบได้ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.637 (4) มีระบบถ่วงดุล และแบ่งแยกการใช้อำนาจของหน่วยงานอย่างชัดเจน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.631 (5) มีระบบการควบคุม ตรวจสอบภายในที่มีประสิทธิภาพ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.615 (6) มีระบบการจัดการทรัพยากรบุคคลแบบบูรณาการ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.607 (7) การจัดสรรงบประมาณในการปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานในองค์กรคำนึงถึงภารกิจเป็นหลัก มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.598 (8) มีโครงสร้างของผู้บริหารและการควบคุมกิจการให้มีความรับผิดชอบตามที่ด้วยความโปร่งใส มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.581 (9) มีระบบฐานข้อมูลที่ดีมีประสิทธิภาพเพื่อการตัดสินใจ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.564 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ความโปร่งใสเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการตรวจสอบความถูกต้อง และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทุจริต รวมทั้งนำไปสู่การสร้าง ความไว้วางใจซึ่งกันและกันทั้งระหว่างผู้ปฏิบัติร่วมกันในองค์กร ดังนั้นองค์กรต่างๆจึงควรปรับปรุงกลไกการทำงานให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมา สอดคล้องกับ รัชนา ศานติยานนท์ และคนอื่น ๆ (2544) พบว่า มหาวิทยาลัย California State University จัดให้มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อสร้างระบบการบริหารที่มีส่วนร่วมในมหาวิทยาลัย เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี หลักสำคัญยิ่งคือการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน โปร่งใส เพื่อให้เกิดการบริหารงานที่เป็นประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติรัตน์ เอี่ยมสกุล (2555) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครแหลมฉบัง มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใส โดยมีการประกาศกฎ ระเบียบ และนโยบายของโรงเรียนให้ชุมชนรับทราบ ส่งเสริมให้มีคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงาน และตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย เป็นต้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงษ์ ปัญญาอุดมกุล (2552) พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยใช้หลักธรรมาภิบาลเป็นฐานตามหลักความโปร่งใส โรงเรียนขุนควรวินัยวิทยาได้ดำเนินงานในรูปแบบคณะกรรมการที่ร่วมกันพิจารณางานต่าง ๆ เช่น จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเพื่อเสนอผลงานการดำเนินงานของโรงเรียน

ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ เพื่อวิเคราะห์หาจุดเด่นจุดด้อยของการปฏิบัติงานในครั้งที่ผ่านมา เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาและปรับปรุงระบบงานในปีต่อไป

1.3 องค์ประกอบนิติธรรม บรรยายด้วย 6 ตัวแปร องค์ประกอบนี้ ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 3.265 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.531 โดยมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.576–0.674 ซึ่งค่าน้ำหนักตัวแปรเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มีการออกกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริหารวิชาการเป็นไปตามกฎหมาย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.674 (2) มีกฎ ระเบียบ แนวปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมายอย่างถูกต้องชัดเจน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.671 (3) มีการแจ้งกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับให้บุคลากรในหน่วยงานได้รับทราบเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองต่างๆอย่างทั่วถึง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.659 (4) มีการใช้กฎ ระเบียบ ที่ชัดเจนมีความเป็นธรรมกับทุกคนในองค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.636 (5) มีระบบสวัสดิการที่เป็นธรรมต่อบุคลากร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.578 (6) มีระบบการประเมินผลงานของบุคลากรอย่างโปร่งใส มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.576 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นิติธรรมเป็นสิ่งที่ควบคุมไม่ให้คนในองค์กรประพฤติปฏิบัติผิดธรรมเนียมของคลองธรรมหรือทำความเสียหายให้กับองค์กรโดยส่วนรวมเพราะฉะนั้นนิติธรรมจึงมีความสำคัญต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ธรรมมีภักดี (2552) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการแนะนำแนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา รวมถึงทำให้บุคลากรในสถานศึกษามีระเบียบวินัยในการทำงาน และมีการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในโรงเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร ชัยทิมประทุม (2553) พบว่า สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1 มีการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน เปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ มีการชี้แจง แนะนำแนวทางการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับให้บุคลากรมีความเข้าใจตรงกัน

1.4 องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรม บรรยายด้วย 6 ตัวแปร องค์ประกอบนี้ ค่าความแปรปรวนของตัวแปร เท่ากับ 3.064 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 2.375 โดยมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.556–0.616 ซึ่งค่าน้ำหนักตัวแปรเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) อาจารย์ต้องรับผิดชอบผลการประเมินอาจารย์จากนักศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาการสอน มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.616 (2) ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดมั่นในความถูกต้อง มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.565 (3) เสริมสร้างนักศึกษาให้มีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.562 (4) มีการตรวจสอบคุณภาพของนักศึกษาให้ทำงานเป็นตามหลักโมโนซุคุริ (คิดเป็น ทำเป็น) มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.558 (5) อาจารย์มีความเป็นธรรมในการให้คะแนนกับนักศึกษา มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.556 ทั้งนี้อธิบายได้ว่า การบริหารงานโดยใช้หลักคุณธรรม จริยธรรมเป็นสิ่งสำคัญทำให้บุคลากรเกิดขวัญและกำลังใจในการทำงาน คนในองค์กรมีความสุขและเจริญก้าวหน้าในการทำงาน และเป็นสิ่งที่ช่วยให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนให้มีประสิทธิภาพเป็นแบบอย่างที่ดีในองค์กร อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัชรพล คงมนต์ (2555) พบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของผู้บริหารองค์กรภาครัฐ พื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย คือการมีหลักธรรมและจิตสำนึกที่ดีงามในการปฏิบัติหน้าที่ ทั้งต่อผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แก่ทุกคน มีความเป็นธรรมอย่างแท้จริงมีความซื่อสัตย์สุจริต มีวาจาและ

ท่าทางสุภาพเวลาปฏิบัติงาน ให้การอำนวยความสะดวกแก่ทุกคน มีความอดทนในการปฏิบัติหน้าที่ รู้จักการเอาใจเขาใส่ใจเรา เป็นแบบอย่างที่ดีแก่หน่วยงาน ให้การเคารพในความคิดเห็นของทุกคน นำความคิดเห็นที่ได้รับมาปรับปรุงการให้บริการและสำรวจความพึงพอใจของประชาชนเพื่อนำมาพัฒนาการให้บริการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กว้าง เสือกล้า (2549) พบว่า ผู้บริหารที่จะสามารถบริหารและจัดการการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้น ต้องเป็นผู้บริหารที่มีลักษณะอันดีงาม มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ และศรัทธาในเพื่อนร่วมงาน มีความจริงใจต่อเพื่อนร่วมงานและมีคุณลักษณะอันดีงามในกระบวนการของการบริหาร ผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งต่อหน่วยงานต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและต่อส่วนรวม ดังนั้น ผู้บริหารจะต้องปฏิบัติตัวดี จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารที่มีคุณธรรม เป็นที่เคารพยกย่อง และศรัทธา ของผู้ร่วมงานและชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเร็จ วงศ์ศักดิ์ (2553) พบว่าการพัฒนาผู้บริหารด้านคุณธรรมและจริยธรรมได้โดยผู้บริหารควรมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ซึ่งจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นทั้งของสถานศึกษาและสังคม มีความอดทน ขยันหมั่นเพียร มีความทะเยอทะยานในการปฏิบัติงาน มีความซื่อสัตย์และความยุติธรรม มีความสามารถในการสื่อสารให้เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาเข้าใจบทบาทของตนเอง และกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นปฏิบัติงานให้ลุล่วง

1.5 องค์ประกอบความยั่งยืน บรรยายด้วย 3 ตัวแปร องค์ประกอบนี้ ค่าความแปรปรวนของตัวแปรเท่ากับ 2.553 และค่าร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 1.979 โดยมีค่าน้ำหนักตัวแปรในองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.573–0.581 ซึ่งค่าน้ำหนักตัวแปรเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) มีการกำหนดวิสัยทัศน์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความยั่งยืนขององค์กร มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.581 (2) มีการพัฒนาระบบเครือข่ายสารสนเทศที่ทันสมัย มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.578 (3) มีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่สนับสนุนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.573 ทั้งนี้ความยั่งยืนเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากทุกองค์กรต้องการความยั่งยืนเพื่อความอยู่รอดขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพสามารถแข่งขันกับองค์กรอื่นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิลป์ชัย ทศนวิวัฒน์ (2549) พบว่า คุณลักษณะองค์ประกอบของชุมชนที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมชุมชนต้องมีรากฐานทางเศรษฐกิจที่ดี มีความมั่นคง คนในชุมชนมีการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้ คนในชุมชนมีการศึกษา คนในชุมชนมีความรู้สึกเป็นเจ้าของสถานศึกษา คุณลักษณะของบุคคลในชุมชนที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม เป็นบุคคลที่มีความสนใจเอาใจใส่ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆ มีลักษณะการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี ให้ความสำคัญต่อการศึกษา คำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีรัตน์ ภิญญญาพาสกุล (2549) พบว่าการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 3 มีการจัดการหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล นับเป็นภารกิจการบริหารสถานศึกษาที่สำคัญที่สุดที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกในการบริหารสถานศึกษาซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของผลผลิตของโรงเรียนหรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาของโรงเรียนนั้นๆ และอาจส่งผลถึงชื่อเสียงของโรงเรียนที่จะได้รับการยอมรับจากสังคมอย่างสืบเนื่องยาวนาน

2. รูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุขององค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางตรงต่อองค์ประกอบความยั่งยืน คือ องค์ประกอบการมีส่วนร่วม องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรม และองค์ประกอบความโปร่งใส

2.1.1 ความยั่งยืนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งคุณธรรม จริยธรรมมีผลทางตรงต่อความยั่งยืนมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการกำหนดจริยธรรมให้เป็นแนวปฏิบัติอย่างชัดเจนเป็นที่รับรู้ของบุคลากรทุกคนในองค์กร ผู้บริหารระดับต่างๆ ประพฤติปฏิบัติเป็นแบบอย่างให้พนักงานปฏิบัติตามเป็นแนวเดียวกันซึ่งส่งผลต่อขวัญและกำลังใจของพนักงาน รวมถึงผู้บริหารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการวางแผนพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้มีความรู้ ความสามารถทำงานเป็นตามหลักโมโนซุริควบคู่กับหลักคุณธรรม จริยธรรมและคำนึงถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันชัย ปานจันทร์ (2555) พบว่า ในการพัฒนาองค์การซึ่งจะนำไปสู่ความยั่งยืนได้นั้น สิ่งสำคัญคือการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้กับบุคลากรและการสร้างจิตสำนึกที่รับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเหมาะสม เมื่อบุคลากรได้รับการฝึกอบรมให้อยู่ในกรอบของคุณธรรมจริยธรรมแล้ว ย่อมนำมาซึ่งประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มานะชัย สุริยนต์ (2554) พบว่า พฤติกรรมด้านคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของการมีภาวะผู้นำที่ดีของผู้บริหาร รวมทั้งการมีคุณธรรมในการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชา ถ้าผู้บริหารขาดคุณธรรมแล้ว จะไม่สามารถบริหารงานให้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดีและอาจไม่ได้รับการยอมรับจากผู้ใต้บังคับบัญชาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ขาดความศรัทธาในตัวผู้บริหารและความด้อยประสิทธิภาพในการบริหารงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ตะวัน สี่อกระแสร (2556) พบว่า สภาพการบริหารจัดการโรงเรียนเอกชนสู่ความเป็นเลิศ ด้านการบริหารจัดการวิชาการ พบว่า มีการเน้นคุณภาพของครู มีการใช้ศัพท์เทคนิคในการสอน ให้ความสำคัญกับทุกกิจกรรมสอนอย่างมีความหมาย ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอก วัดและประเมินผลตามสภาพจริง

2.1.2 ความยั่งยืนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมมีผลทางตรงต่อความยั่งยืนรองลงมาจากคุณธรรม จริยธรรม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับ นักศึกษา สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ผู้ใช้บัณฑิต องค์กรความร่วมมือกับสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น และชุมชนในการบริหารกิจการของสถาบัน เพื่อให้เกิดการบูรณาการความรู้ทำให้สถาบันมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ตรงกับความต้องการของทั้งชุมชนและผู้ใช้บัณฑิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิโรจน์ เวียงจันทร์ (2549) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จเป็นโรงเรียนรับรางวัลพระราชทาน คือ ปัจจัยด้านข้อมูลสารสนเทศและการมีส่วนร่วมของชุมชน มีการรายงานและเผยแพร่ผลการดำเนินงานของโรงเรียน นำข้อมูลรายงานผลมาประกอบพัฒนาโรงเรียน เพื่อให้ชุมชนชื่นชมผลงานของโรงเรียน และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายเป้าหมายพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การประเมินผล

2.1.3 ความยั่งยืนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากความโปร่งใส ซึ่งความโปร่งใสมีผลทางตรงต่อความยั่งยืนน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับความโปร่งใสเป็นเรื่องของระดับนโยบายมากกว่าระดับปฏิบัติการ แต่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นยังให้ความสำคัญกับความโปร่งใสโดยมีคณะกรรมการภายนอกมาตรวจสอบทางการเงินของสถาบันทุกปี และมีการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและสร้างความยั่งยืนให้กับสถาบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญยิ่ง ประทุม (2557) พบว่า การบริหารงานตามหลักความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้แก่ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน และประชาชน

สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวกและถูกต้องทำให้การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ด้านข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลมีความทั่วถึง ที่สำคัญความร่วมมือของคนในชุมชนและหน่วยงานต่างๆทำให้การพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฐมพงศ์ แสงศรีจันทร์ (2556) พบว่า แนวทางการบริหารที่มุ่งสู่ความสำเร็จในการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ด้านการเงิน ควรมีการบริการด้านการเงินให้เพียงพอต่อการพัฒนาชุมชน และบริหารด้วยความโปร่งใส ถูกต้อง

2.2 องค์ประกอบที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อองค์ประกอบความยั่งยืน คือ

2.2.1 องค์ประกอบการมีส่วนร่วมได้รับอิทธิพลโดยตรงจากนิติธรรม ซึ่งนิติธรรมมีผลทางตรงต่อการมีส่วนร่วมที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน อาจเห็นได้จากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นได้กำหนดกฎเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับให้บุคลากรในหน่วยงานได้รับทราบเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองต่างๆ โดยสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการสำรวจความพึงพอใจและให้บุคลากรเสนอแนะเกี่ยวกับสิทธิในการได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองต่าง ๆ จากสถาบันเป็นประจำทุกปี และให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น นอกจากนี้การมีส่วนร่วมยังเป็นตัวกลางส่งผลให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นเกิดความยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา มีจำรัส (2550) พบว่า ด้านหลักนิติธรรม ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู และชุมชน ระดมความคิดเห็น และร่วมกันวางกรอบแนวปฏิบัติ ข้อบังคับ ข้อตกลงต่าง ๆ ให้เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และนำมาจัดทำเป็นคู่มือการปฏิบัติราชการของโรงเรียน ให้คณะครูได้ศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ธรรมมีภักดี (2552) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการแนะนำแนวทางในการปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษารวมถึงทำให้บุคลากรในสถานศึกษามีระเบียบวินัยในการทำงาน และมีการให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสร้างกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติในโรงเรียน

2.2.2 องค์ประกอบความโปร่งใสได้รับอิทธิพลโดยตรงจากนิติธรรม ซึ่งนิติธรรมมีผลทางตรงต่อความโปร่งใสที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการโน้มน้าวใจให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับ รวมถึงผู้บริหารกำกับให้บุคลากรประพฤติปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับและแนะนำแนวทางปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับเพื่อไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีดา พรหมดี (2553) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนได้ใช้ศิลปะในการโน้มน้าวใจให้บุคลากรปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับ มีกรรมการการเบิกจ่ายถูกต้องตามระเบียบ ตรวจสอบการทำบัญชีทะเบียนการเงิน และพัสดุให้ถูกต้อง ตรวจสอบการทำบัญชี ทะเบียนการเงินและพัสดุ ให้เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปุรณัญญาดา กาศย์ตุ้ม (2555) พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัยเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากร ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีกฎระเบียบที่บุคลากรทุกคนยอมรับ ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับให้บุคลากรปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ และผู้บริหารสถานศึกษามีการแนะนำแนวทางปฏิบัติตนตามกฎระเบียบให้บุคลากรมีความเข้าใจตรงกัน

2.2.3 องค์ประกอบความโปร่งใสได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมมีผลทางตรงต่อความโปร่งใสที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน ซึ่งจะเห็นได้จากผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมี

ส่วนร่วมในการบริหารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นซึ่งนำไปสู่การมีระบบการบริหารจัดการที่โปร่งใส เช่น มีการกำหนดนโยบายของสถาบันที่ชัดเจน เกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบ และเน้นการทำวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจ การบริหารงานที่ไม่หวังผลกำไร เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทพล พงศธรวิสุทธิ (2548) พบว่า ประชาชนเห็นด้วยว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นแบบองค์การบริหารท้องถิ่นส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตนทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาตำบล ส่งผลให้เกิดความโปร่งใสในการพัฒนาท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

2.2.4 องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรมได้รับอิทธิพลโดยตรงจากนิติธรรม ซึ่งนิติธรรมมีผลทางตรงต่อคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน อาจเนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีการกำหนดกฎ ระเบียบ ข้อบังคับไว้อย่างชัดเจน มีการให้รางวัลบุคลากรดีเด่น มีการลงโทษบุคลากรที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ซึ่งทำให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความเข้มแข็ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาวิณี ชินคำ (2548) พบว่า ผู้บริหารมีการกำหนดแผนงาน/โครงการอบรมในเนื้อหา คือ การทบทวนปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกระบวนการดำเนินงาน การดำเนินการให้เป็นธรรมและทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การลงโทษทางวินัยครู อาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ การพิจารณาสั่งการมอบหมายงานด้วยความเป็นธรรม การเผยแพร่ความรู้เรื่อง กฎ ระเบียบของโรงเรียนแก่ครู อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครอง การสร้างจิตสำนึกแก่ ครู อาจารย์ และนักเรียนในโรงเรียนในการใช้กฎ ระเบียบ ด้านต่างๆ

2.2.5 องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรมได้รับอิทธิพลโดยตรงจากการมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมมีผลทางตรงต่อคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน อาจเนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการสรรหาผู้บริหาร ส่งเสริมให้ทำงานวิจัยเพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ และให้บริการวิชาการแก่สังคมภายนอก เป็นต้น โดยได้รับความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศญี่ปุ่น สถานประกอบการในประเทศไทยที่เป็นชาวญี่ปุ่นและชาวไทย ซึ่งจะส่งผลต่อการสร้างความเชื่อมั่นให้กับองค์กรภายนอกที่มีต่อสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุริรัตน์ บุตรบุญชู (2556) พบว่า การที่ผู้ปกครองได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนซึ่งเป็นอนาคตของชาติ จะส่งผลให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีสุขภาพจิตที่ดีครอบครัวมีความสุข เป็นคนดีตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร และเป็นคนดีที่สังคมและประเทศชาติต้องการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

2.2.6 องค์ประกอบคุณธรรม จริยธรรมได้รับอิทธิพลโดยตรงจากความโปร่งใส ซึ่งความโปร่งใสมีผลทางตรงต่อคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นตัวกลางผ่านไปยังความยั่งยืน เนื่องมาจากสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างชัดเจนทั้งในการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงาน การให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการ การรักษาทรัพยากรบุคคล การให้ความยุติธรรมแก่บุคลากร การพิจารณาความดีความชอบ รวมทั้งระบบในการพัฒนาบุคลากร ทั้งการฝึกอบรม สัมมนา ศึกษาดูงานและศึกษาต่อ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจ พรพลธรรม (2553) พบว่า การจัดการความโปร่งใสในบริการสาธารณะเป็นการเสริมสร้างกรอบปฏิบัติในหลักการคุณธรรมและจริยธรรมให้แก่การเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่น และเป็นเสมือนหนึ่งสิ่งที่คุณบริหารท้องถิ่นคณะผู้บริหารท้องถิ่นข้าราชการส่วนท้องถิ่นต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด มีผลต่อการปฏิบัติงานและการบริหารงานของคุณบริหารท้องถิ่นคณะผู้บริหารและข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อมุ่งเน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนในพื้นที่ และ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริพร ปัญญาเสน (2551) พบว่า ในการทำงานของคณะกรรมการประชาคมท้องถิ่นการบริหารส่วนตำบลพิชัย ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทของคณะกรรมการประชาคมในการตรวจสอบ ถ่วงดุล อย่างเต็มศักยภาพ สะท้อนให้เห็นถึงความซื่อสัตย์ สุจริต ต่อการทำงานเพื่อส่วนรวม จนทำให้เกิดภาพพจน์ที่ดี มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ประชาชนให้ความเชื่อถือ และศรัทธาในการทำงานของคณะกรรมการประชาคมระดับหมู่บ้าน

3. ผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ดังนี้

ผลการยืนยันรูปแบบของบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น พบว่า ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า รูปแบบบรรษัทภิบาลในสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครอบคลุมทฤษฎี หลักการ แนวคิดตามกรอบการวิจัย เนื่องจากองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบ มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวพันกันในการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรแบบบูรณาการ ซึ่งรูปแบบที่นำเสนอมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในการบริหารสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เนื่องจากองค์ประกอบส่วนใหญ่สอดคล้องกับแนวทางการทำงานของสถาบัน การนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมควรมีการกำหนดกระบวนการนำไปใช้ให้สอดคล้องกับขนาดและลักษณะการทำงานของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น สิ่งสำคัญที่ทำให้สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมีความยั่งยืน คือการสร้างความรู้ใหม่จากการวิจัยและพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่นจากสังคม โดยการผลิตนักศึกษาที่มีคุณภาพสามารถออกไปทำงานได้จริง ตลอดจนสร้างความเป็นเลิศทางวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยเน้นการวิจัยทางอุตสาหกรรมไทยและญี่ปุ่น และการให้บริการทางวิชาการกับภาคอุตสาหกรรม การบริหารงานเน้นการบริหารงานอย่างมีวิสัยทัศน์ โดยนำเอาหลักการบริหารองค์ที่ดีเข้ามาเป็นปัจจัยในการวิเคราะห์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ทุกคณะ ทุกหน่วยงาน ร่วมมือกันสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีให้กับองค์กรอย่างยั่งยืน

1.2 ทุกคณะหรือทุกหน่วยงานควรนำตัวบ่งชี้ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาให้มีบรรษัทภิบาลที่ดีควบคู่กับการพัฒนางาน ให้เหมาะสมกับหน่วยงานของตนเอง

1.3 ควรมีการสอดแทรกกลไกที่เป็นการสร้างบรรษัทภิบาลที่ดีไว้ในแผนกลยุทธ์ของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น เพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติ และควรทำให้กระบวนการการบริหารตามบรรษัทภิบาลที่ดีเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานปกติในการดำเนินงานของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยรูปแบบบรรษัทภิบาลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นที่ได้ในภาพรวมหรือแต่ละองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการบริหารของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.2 ควรศึกษาแต่ละองค์ประกอบเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อองค์ประกอบของบรรษัทภิบาลทั้ง 5 องค์ประกอบ

2.4 ควรมีการนำองค์ประกอบและตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบที่อยู่นอกเหนือจากองค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบในการวิจัยครั้งนี้ไปทำการวิจัยเพิ่มเติม เพื่อเป็นการขยายแนวคิดเกี่ยวกับบรรษัทภิบาลของสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

2.5 การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะสถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ควรเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอื่นๆ หรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- Kannika Thammeepakdee. (2009). "Good governance in private schools in Buriram Provice." Master of Education Major Educational Administration Roi-Et Rajabhat University.
- Kwang Sianglam. (2006). "The Moral Behaviors of School Administrators according to The Teacher and Basic School Councils Attitude under Nangkhai Education Area Zone III." Master of Education Major Educational Administration Rajabhat Maha Sarakham University.
- Kanokporn chaitimprathum. (2010). "Relationship between good-governance and effectiveness of budgeting administration of schools under the office of sakaeo educational service area 1." Master of Education Major Educational Administration Burapha University.
- Chiravadee Paungihan and Nopadol Chenaksara. (2011). "School curriculum management at school level under the jurisdiction of Ratchaburi primary education service area office 2." Journal of Educational Administration, Silpakorn University. Vol. 2 No. 1 (July – December 2011): 77.
- Jureerat Butbunchu. (2013). "Parent's participation on students' moral and ethics promotion at Banklongsippad school under Chonburi primary educational service area office." Master of Education Major Educational Administration Burapha University.
- Thitirat Eiemsakul (2012). "The administration behavior based upon good governance of school administrators of Laemchabang municipality Chonburi." Master of Education Major Educational Administration Burapha University.
- Tawan Suekrasa (2013). "Strategy for the Private School Management to the Excellence." Veridian E-Journal Humanity and Social Vol. 6 No. 3 (September – December 2013): pp. 129-130.
- Good governance of University [Online]. Accessed 4 June 2013. Available from <http://www.knit.or.th/ugi/images/UGI/ugn1.pdf>
- Nopparathapol Sriboonnark. Administration Development of Autonomous Public Universities in Thailand [Online]. Accessed 24 January 2014. Available from <http://www.pol.cmu.ac.th/proceedings.php?pageID=2>

- Nanthapon Phongsatornvisuth. (2005). “The Role of Sub-district Administrative Organization and the Establishment of a Sound Management System Based on Good Governance: A Case Study of San Sai District, Chiang Mai Province.” Master of Arts Major Political Science Chiang Mai University.
- Boonying Pratum. Management Development accordance with Transparency and People’s Participation: Specific Case Study on Tambon Administrative Organization of Khao Sam Yod, Lopburi Province [Online]. Accessed 5 May 2014. Available from <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=269457>
- Ben Ponpontham. (2010). “Transparency Management and Participation in Public Services of Local Administration Organizations.” Doctor of Philosophy Major Political Science Ramkhamhaeng University.
- Pratompong SangSrichan. (2013). “Relationship between Administrative Process and Success in Service Provision of Subdistrict Administrative Organizations in Ban Lat District in Phetchaburi Province.” Veridian E-Journal Humanity and Social Vol. 6 No. 3 (September – December 2013): 59.
- Poonyada Karptoom. (2012). “Using Good Governance in Administration of Thapa-Theppanom Educational Quality Development Schools Group, Chang Mai Primary Education Service Area 3.” Master of Education Major Educational Administration Chiang Mai University.
- Preeda Promdee. (2010). “Using Good Governance in Administration of Sri Chomtong Community School, Chiang Mai Educational Service Area 6.” Master of Education Major Educational Administration Chiang Mai University.
- Phawini Chinkham. (2004). “The Model of Good Governance of Secondary School Administrators under the Jurisdiction of the Office of the Basic Education Committee, Nakhon Sawan Educational Service, Region One.” Master of Education Major Educational Administration Nakhon Sawan Rajabhat University.
- Maneerat Pinyophabsakool. (2005). “Basis Education School Administration with the Use of the Good Governance Principles in Schools under the Office of Bangkok Metropolis Educational Service Area 3.” Master of Education Major Educational Administration Suan Sunandha Rajabhat University
- Manachai Suriyon. (2011). “Ethics of School Administrations in That Phanom District under the Office of Nakhon Phanom Education Service Area 1.” Master of Education Major Educational Administration Nakhon Phanom University.

- Rachana Santiyanon and others. (2001). *New Model of Good governance in University*. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Watchapol kongmon. (2012). “The Relationship between Ethical Behavior and Transformational Leadership of Executive in Public Sectors, Eastern Area of Thailand” Doctor of Business Administration Program in Public and Private Management Doctor of Business Administration Major in Public and Private Management Christian University.
- Wanchai Panchan. (2012). “Moral ethics for the development of the individual and the organization.” *Journal of Human Resource Development*, Ramkhamhaeng University. Vol. 2: 2.
- Wirot Wiangjun. (2005). “Factors Affecting the Schools under the Office of Phrae Education Service Area to be Royal Award Winning Schools.” Master of Education Major Educational Administration Rajabhat Institute Uttaradit.
- Sinchai Thatsaneewan. (2010). “Factors Supporting and Obstructing Participation in Secondary School Educational Management by the School Basic Education Committee in the Phayao Office of Educational Area Region 2.” Master of Education Major Educational Administration Uttaradit Rajabhat University.
- Siripond Panyasen. (2008). “Images of Integrity and Transparency of Civic Groups in Tambon Pichai Administration Organization of Lampang Province.” Master of Public Administration in Local Government College of Local Administration Khon Kaen University.
- Skuna Bunnarakorn. (2011). “Local Residents Participation in Thai Educational Management During the Reign of his Majesty King Bhumibol Adulyadej” *Journal of Educational Administration*, Silpakorn University. Vol. 2 No. 1 (July – December 2011): 177.
- Surapong Panya-udomkul. (2009). “Administration of Academic Affairs on a Good Governance-Based Management: A Case Study of Khun Kuan Witthayakom School in Pong District, Phayao Province.” Master of Education Major Educational Administration Chiang Rai Rajabhat University.
- Sujitra Meejamrus. (2007). “Management by Good Governance of School Administrators.” Master of Education Major Educational Administration Silpakorn University.
- Sumret Vongsakda. (2010). “The Development of a Model to Promote the Success of Educational Administrators of Colleges under the Supervision of the Office of the Vocational Education Commission.” Doctor of Industrial Education Major Technical and Vocational Education Management King Mongkut’s University of Technology North Bangkok.